

Gjykata e Qarkut në Prishtinë.
P. Nr. P.23/08
3 mars 2009

NË EMËR TË POPULLIT

Gjykata e Qarkut në Prishtinë me trupin gjykues të përbërë nga Gjyqtarët e EULEX-it, Tron Gundersen si Kryetar i Trupit Gjykues, Andrea Cruciani, Gjyqtar i EULEX-it dhe Zahid Gijonaj, si anëtare, në lëndën penale kundër të pandehurit.

Gani Gashi, i akuzuar sipas Aktakuzës së Prokurorit Publik Ndërkombëtar-PP-KT 546-1/07, paraqitur në këtë Gjykatë me datë 14 nëntor 2007, me **Krime Luftë kundër Popullatës Civile**, në shkelje të Kodit Penal të Republikës Federale Socialiste të Jugosllavisë, Neni 142, në lidhje me Konventën e Gjenevës mbi Mbrojtjen e Civilëve në Kohë Luftë (Konventa e Gjenevës IV) neni 3 dhe 147 dhe Protokoli II për Konventat e Gjenevës, neni 4.

Pas gjykimit kryesor i mbajtur me dyer të hapura me datë 3, 4, 10, 25, 26 shkurt 2009 dhe 3 mars 2009 me praninë e të akuzuarit, avokatit të tij mbrojtës Fazli Balaj dhe Prokurorit Publik të Eulex-it Jens Christensen, dhe pas shqyrtimit për marrjen e vendimit dhe votimit të mbajtur me 3 mars 2009 shqiptoi dispozitivin e aktgjykimit (vendimi) si në vijim:

AKTGJYKIM

I akuzuari Gani Gashi, emri i babait Hysen, lindur me datë 19 tetor 1949, në fshatin Komoran ku ai jeton tani, i martuar, 4 fëmijë, gjendje financiare të varfër, Shqiptar Kosovar, në paraburgim prej datës 16 gusht 2007 deri me datë 16 nëntor 2007 dhe në arrest shtëpiak prej datës 16 nëntor 2007,

shpallet

FAJTOR

për:

- a. Vrasje me dashje të Idriz Obrinjës, person civil, me datë 12 korrik 1998, duke e qëlluar atë në kurriz me një armë zjarri ndërsa Idriz Obrinja ishte i ulur në makinën Fiat, në rrugën mes fshatit Komoran/e dhe fshatit Kishnarekë/Kisna Reka në komunën e Gllgovciv/Glogovac, Kosovë dhe për pasojë të këtyre të shtënave Idriz Obrinja vdiq;

- b. Vrasje me dashje në tentativë e Shpejtim Obrijës, person civil, me datë 12 korrik 1998, duke qëlluar atë në kokë me armë zjarri ndërsa Shpejtim Obrija ishte i ulur në makinën Fiat në rrugën mes fshatit Komoran/e dhe fshatit Kishnarekë/Kisna Reka në komunën e Gllgovcit/Glogovac, Kosovë.
- c. Çenim i integritetit trupor dhe shëndetit të Halime Obrijës dhe Selman Obrijës, me datë 12 korrik 1998, duke qëlluar ata me armë zjarri ndërsa Halime Obrija dhe Selman Obrija ishin të ulur në makinën Fiat në rrugën mes fshatit Komoran/e dhe fshatit Kishnarekë/Kisna Reka në komunën e Gllgovcit/Glogovac, Kosovë.

Me këto veprime, Gani Gashi ka kryer veprën penale të Krimeve të Luftës kundër popullatës civile, në shkelje të Kodit Penal të Republikës Socialiste Federale të Jugosllavisë (KP RSFJ) neni 142, neni 19, pika b, Rregulloria e UNMIK-ut 2000/59, lexuar me rregullat e ligjit ndërkombëtar në kohë lufte, konflikte të armatosura, ose pushtim, përkatësisht Konventa e Gjenevës mbi Mbrojtjen e Civilëve në kohë lufte (Konventa e Gjenevës IV) neni 3 dhe 147 dhe në shkelje të Protokollit II të Konventës së Gjenevës, Neni 4.

Për këtë arsye, i akuzuari Gani Gashi,

Në pajtim me nenin 38 të KPPK-së

DËNOHET

Me 17 (shtatëmbëdhjetë) vjet burg.

KËRKESË PËR DËMSHPËRBLIM

Nuk janë paraqitur kërkesa për dëmshpërblim.

SHPENZIMET

I akuzuari Gani Gashi duhet të paguajë të gjitha shpenzimet e procedurës penale.

Megjënese të dhënat e shumës së shpenzimeve mungojnë, do të merret një vendim i ndarë mbi shumën e shpenzimeve.

ARSYETIMI

1. Historiku Procedural.

Aktakuza është ngritur me datë 14 nëntor 2007 dhe konfirmuar me datë 18 janar 2008 nga Gjyqtari Ndërkombëtar për Konfirmimin e Aktakuzës Timothy Baland. I pandehuri ka qenë në paraburgim prej datës 16 gusht 2007 deri me datë 16 nëntor 2007, zëvendësuar pastaj me arrest shtëpiak prej datës 16 nëntor 2007 deri në përfundim të gjyqimit.

2. Përmbledhje e provave të paraqitura

Gjykata ka dëgjuar dëshminë e dëshmitarëve/palëve të dëmtuara në vijim: Agim Obrija (3 shkurt), Florim Obrija (10 shkurt), Halime Obrija (3 shkurt), Bekim Obrija (10 shkurt), Selman Obrija (3 shkurt), Alan Robinson (4 shkurt), Xhenshir Nishori (10 shkurt), Ismet Berisha (10 shkurt), Hazir Hoti (10 shkurt), Talat Gjinnolli (25 shkurt), Ismet Bogaj (25 shkurt), Maliqi Vilaku (26 shkurt), Fejsal Luftfu (26 shkurt), dhe vetë i pandehuri (3 mars). Të gjithë, përveç Z Vilaku, janë thirrur nga Prokurori si dëshmitarë të mbrojtjes gjatë gjykimit kryesor. Trupi Gjykes ka konsideruar dhe bashkangjitur procesverbalit dokumentet e paraqitur në vijim:

- a. Prova 1, raporti i autopsisë dhe procesverbali i hetimit të jashtëzakonshëm të Senerath Colombagne
- b. Prova 2 raporti që shpjegon shprehjet në Latinisht të përdorura nga doktor Talat Gjinnolli në raportin e tij. (fashikulli 21)
- c. Prova 3 raporti mjekësor i Shpëtim Obrijës (fashikulli 21)
- d. Prova 4 raporti mjekësor i datës 12. 08. 00 për Selman Obrijën (fashikulli 28)
- e. Prova 5 çertifikatë vdekje e Idriz Obrijës (fashikulli 28)
- f. Prova 6 fotografi të ulëses (fashikulli 24) dhe raporti i datës 01.11.07 i oficerit të policisë I Kukaj, riezaminimi i ulëses së pasagjerit (fashikulli 25)
- g. Prova 7 fotografi e trobave të viktimës (fashikulli 27)
- h. Prova 8 fotografi nga ajri e vendngjarjes (fashikulli 29)
- i. Prova 9 raport i ekzaminimit të mbështetëses së kokës i datës 25.02.09 nga oficeri i policisë Fejsal Luftfu.
- j. Prova 10 mbetje të metali nga mbështetësja e kokës, 2 qese plastike.
- k. Prova 11 mbështetësja e kokës

Agim Obrija

Agim Obrija ka dëshmuar përpara trupit gjykes me datë 3 shkurt. Ai tha se pas fillimit të luftës, shtabi i UCK-së në fshatin Komoran ku jetonte familja e tij ka urdhëruar banorët e fshatit të largohen nga shtëpitë e tyre sepse jeta e tyre ishte në rrezik. Ata duhej të shkonin në fshatin Kishnareka ku ai kishte të afërm.

Komoran Nr 1 ishte nën kontrollin e forcave serbe në kohën kur ka ndodhur incidenti. Fshati i dëshmitarëve ishte nën kontrollin e UCK-së në kohën e incidentit. Forcat serbe ishin të

vendosura në qendren e Komoranit dhe në Qukë, Zabelli Nalt që quhej edhe Komoran 3. Kishnareka dhe Nekofci ishin gjithashtu nën kontrollin e UCK-së.

Me datë 12 korrik 1998, rreth mëngjesit kur forcat serbe nuk ishin në gjendje të vërenin fshatarët nga distanca ku ishin të pozicionuar, familja Obrtja ka udhëtuar me makinë drejt shtëpisë së tyre në Komoran për të marrë disa sende personale. Makina ishte një Fiat Croma, ngjyrë gri metalike. Agim Obrtja ishte shoferi, babai Idriz dhe Shpëtimi, nipi, ishin të ulur përpara. Nëna Halime, vëllezërit Florim, Bekim, Selman dhe djali i Agimit, Shpresimi 6 vjeç ishin të ulur prapa në makinë. Kishte edhe disa familje të tjera në fshat dhe gjithashtu Ismet Berisha me disa kushërinj të dëshmitarëve Rashit dhe Aziz Obrtja.

Në atë kohë, Ismet Berisha ishte përgjegjës për fshatin. Shtabi i UCK-së ka informuar Ismetin se fshatarët që ishin kthyer në shtëpi të tyre duhej të informoheshin se ata duhej të shkonin dhe të hapnin istikame gjatë natës; kështu që Ismeti ka shkruar në shtëpinë e dëshmitarit, ka folur me Idrizin i cili ka thënë se dy djem të tij do të hapnin istikame. Familja Obrtja ka vënë sendet në makinë dhe rreth orës 8:10 dhe 8:30, kjo do të ishte koha kur serbët nuk do të ishin në gjendje ti shihnin ata nga pozicioni i tyre, kanë marrë rrugën e kthimit me makinë. Nuk ishte errësirë dhe ata nuk kishin ndezur dritat e makinës. Gjatë kthimit, Agimi ishte duke vozitur, Idrizi dhe Shpëtimi ishin të ulur përpara, Shpëtimi ishte ulur në prehrin e Idrizit. Gjithë personat e tjerë në makinë ishin të ulur prapa në makinë. Florimi pas vozitsit, në anën e majtë dhe afër derës, dhe pas Florimit ishte ulur Bekimi. Pastaj Selmani dhe nëna Halime në anën e djathtë afër derës mme Shpresimin në prehrin e saj.

Rreth 200-300 metra më larg ndodhet një përnu i vogël dhe një lloj kroi. Është një pozicion i fshehur me drurë të lartë. Shpejtësia e makinës ishte rreth 30-40 km në orë. Kur kanë arritur tek prroi ata kanë parë dy persona dhe i pari po vraponte. Ata ishin të veshur me uniforma ushtarake të UCK-së. Personi që vraponte ishte Gani Gashi. Ai mbante një armë automatike dhe ai bëri një gjest me dorë që tregonte se ata duhej të ndaleshin. Agimi ka menduar se ata po i paralajmëronin ata për diçka, ndoshta për forcat serbe, kështu që ai ka frenuar menjëherë dhe motori është fikur. Dëshmitari ka hapur dritaren në atë moment dhe ka njohur Gani Gashin dhe Xhemshir Nishorin. Xhemshiri ndodhej 5 apo 6 metra ndoshta 10 metra larg prapa. Ata të dy ishin të veshur me uniforma të UCK-së dhe mbanin pushkë AK-47, Ganija kishte kaluar prtronin.

Agim Obrtja ka hapur dritaren dhe ka thënë: "Mirëmbrema kjo shi". Ai u përgjigj: "Mos thuaj, Mirëmbrema kjo shi". Kush është në makinë?" Në atë moment, ai drejtoi armën e tij në tëmthina e kokës së dëshmitarit dhe dhe pyeti: "Ku po shkoni?" Agimi i tha: "Ti e di se po qëndrojmë me djemtë e tezes sime në Kishnarekë." Ai pyeti: "Ku keni qenë?" Agimi i tha se kishin qenë në shtëpi për të marrë disa sende. Ganija urdhëroi Xhemshir Nishorin të thërrasë Komandantin Maliq. Ganija tha se Komandanti kishte thënë se ata nuk mund të shkonin në atë drejtim. Ganija pyeti dëshmitarin: "Kush është në makinë me ju?" edhe pse ai mund të shifte shumë qartë se kush ishte në makinë. Nuk ishte aq errësirë sa për të mos parë. Agimi

iu përgjigj se në makinë ishin, aid he babai, nëna, dy femijë dhe vëllezërit e tij. Xhemshir Nishori u largua për të thirrë Komandantin. Kur Xhemshir Nishori u largua, Gani Gashi përdori fjalë kërcënuese dhe tha: "Oh, ju kam kërkuar të gjithëve së bashku për një kohë të gjatë". Pastaj ai shkoi pas makinës dhe filloi të shante dëshmitarin dhe familjen e tij. Ai mbushi armën e tij dhe filloi të shtënte nga pozicioni i tij pas makinës. Të gjithë personat në makinëkthyen kokën dhe për këtë arsye Selmani mbijetoi. U qëlluan dy apo tre të shtëna. Babai i Agimit, Idrizi u qëllua nga dy plumba. Nëna e tij u plagos në buzë, vëllai Selman u qëllua në shpatull dhe Shpejtim 6 vjeç u qëllua në kokë ndërsa kthehej nga pas.

Pas të shtënave, Idrizi u rrëzua në prehrin e Agimit. Vëllezërit, Selman, Bekim dhe Florim u përpogën të jepnin ndihmë sepse Agimi po bërtiste: "ai ka vrarë edhe Shpëtim Obrijën" Shpëtimi ndodhej gjithashtu tek këmbët e Idrizit. Xhemshor Nishori u kthye menjëherë dhe detyroi Gani Gashin të largohej. Ai po i thoshte kolegut të tij: "Më le ti vras të gjithë sepse me sa duket nuk i kam vrarë të gjithë. Ka kohë që pres për këtë".

Kur Xhemshir Nishori mbërriti në vendin e ngjarjes, dëshmitari ishte në makinë duke u përpjekur të ndihmonte babain e tij dhe Shpëtimin.

Për pasojë të të shtënave, xhami i pasëm i makinës u thye plotësisht; kishte gjithashtu disa vrina, në vecanti, në ulësen përpara-ku-ishte-i-ullur-Idrizi.

Dëshmitari deklaroi më tutje se Gani Gashi nuk kishte mundur ti vriste të gjithë sepse i ishte bllokuar arma. Ai e ka kuptuar këtë sepse xhami i pasëm i makinës ishte thyer dhe ai mund të dëgjonte çdo zhurmë shumë qartë. Gani Gashi ishte duke sharë dhe duke thënë se i ishte bllokuar arma.

Menjëherë, Xhemshir Nishori ka arritur në vendin e ngjarjes dhe ka marrë Ganim me vete. Pastaj ka arritur Komandanti Maliq. Ai tha disa fjalë provokuese. Pasi që është ballafaquar me dëshminë e Xhemshir Nishorit në gjykatë, dëshmitari ka deklaruar se ai mund të ketë gabuar në lidhje me personin që ka kapur dhe marrë me vete Ganimin. Mund të ketë qenë Maliqi ai që ka ndaluar Gani Gashin. Maliqi pastaj është ulur në ulësen e parë dhe ka shkruar me viktimat për të marrë ndihmë mjekësore nga doktori i UCK-së Ismet Bogaj. Halime dhe vëllai i Agimit janë nxjerrë nga makina sepse nuk kishte vend dhe i kanë lënë në vendin e ngjarjes. Gani Obrija, një kushëri ndihmtoi Halimen.

Më vonë në dëshminë e tij në gjykatë, pasi që është ballafaquar me dëshmitarin Nishori, Agimi ka deklaruar se Gani Gashi u ka thënë: "Fikeni motorin dhe largohuni" Pastaj Gani Gashi ka qëlluar. Ky element thelbësor në ngjarje nuk ishte përmendur me parë në dëshminë e tij në gjykatë përpara trupit gjyqës.

Makina ka mbërritur në shtëpinë e xhaxhait të doktorit, Ahmet Shalës. Doktorit doli dhe njerëzit që ishin në shtëpi dolën gjithashtu. Ata morën Shpëtimin ndërsa ai po bërtiste dhe

qante dhe i ridhte shumë gjak. Njerëz të tjerë morën Idrizin brenda për ta ekzaminuar nga doktori. Doktori tha se Idrizi kishte vdekur dhe pastaj ai u kthye të ndihmonte Shpëtimin.

Sipas dëshmitarit nuk kishte armë në makinën e familjes Obrija në atë moment ditën kritike.

Motivi për këtë të shtënë nuk njihet nga dëshmitari sepse ata nuk pasur kurrë probleme. Megjithatë, përpara se të ndodhte kjo, Gani Gashi kishte një shikim armiqësor ndaj familjes Obrija. Kjo kishte filluar në vitin 1997 kur familja Obrija kishin pasur një problem me një familje tjetër. Ganiu ishte i zemënuar me familjen Obrija të cilët kishin pasur një zënkë me familjen e Habib Nishorit. Maliqi është nipoi i Nishorit.

Dëshmitari deklaroi gjithashtu se kishin ardhur njerëz duke u përpjekur që të pajtonin familjen Obrija por me sa dinte ai ata nuk ishin dërguar kurrë nga Gani Gashi por kishin ardhur vetë.

Ai sqaroi në fund se arsyeja pse ai nuk kishte raportuar këtë incident në polici deri në vitin 2006 ishte sepse ai kishte pritur që komandantët ushtarakë të merrnin masa kundër Gashit. Familja e Gani Gashit e kishte kërcënuar atë dhe familjen e dëshmitarit.

Halime Obrija

Dëshmitarja pohoi dëshminë e Agim Obrijës duke dhënë të njëjtin informacion si Agimi dhe për këtë arsye trupi gjykuës nuk e konsideron të nevojshme të përmbledhë më gjatë dëshminë e saj. Ajo ka dëgjuar tre të shtëna dhe një plumb e goditi në buzë. Ajo humbi dëgjimin në një vesh.

Alan Robinson

Alan Robinson është një antropolog ligjor, aktualisht shef i zyrës së EULLEX-it për Personat e Humbur. Ai ishte i pranishëm gjatë autopsisë së bërë me datë 31 dhjetor 2007. Me ndihmën e fotografive dhe një model skeleti, dëshmitari spjegoi trupit gjykuës me datë 4 shkurt (fq 4-11 e procesverbalit) se cila nga kockat të dëmtuara nga plagët mund të japin përfaqësisht orën e vdekjes. Plagët që ata përcaktuan gjendeshin në anën e majtë të krahavorit, Një zonë ishte thyer nga një impact me shpejtësi të lartë.

Nga fotografitë (8 dhe 9) të kockave të mbledhura nga autopsia, ka fotografi portret që korrespondojnë një impacti të një predhë me shpejtësi të lartë, karakteristikë e plagëve të shaktuara nga armë zjarri. Në fotografinë 17 mungojnë pjesë të kockës së brisë. Edhe kjo është rezultat i një impacti me shpejtësi të madhe shaktuar nga një predhë me shpejtësi të madhe. Është me saktësi zona në anën e dorës së majtë, që përputhet me dëmin e shaktuar nga një impact me shpejtësi të lartë, me shumë gjasa një e shtënë me armë. Gjatë autopsisë ata mundën të përcaktojnë pikën e hyrjes të plumbave, që ishin nga prapa. Kjo ishte e mundur sepse nga mënyra se si reagon kocka ndaj presionit të tillë si impacti me shpejtësi të lartë përcaktohet se si do të thyhet ajo kockë. Në zonën e dëmtuar, janë të kthyer dhe në

vendin e presionit në këtë zonë të veçantë do të thotë se ka më shumë dëmtim në pikën e daljes sesa të hyrjes. Pra, përsa i përket hyrjes ata mund të përcaktojnë përfaqësisht trajektorën, që do të thotë se e njëjta predhë ka dalur përfaqësisht diku jashtë kockave. Shkakimi i energjisë kinetike ka thyer kockën. Mjeku Ligjor dyshton se plumbi ka depërtuar përmes zonës së butë të kërcit, një zonë pa kocka. Pra, ata përcaktuan se kjo ishte një plagë depërtuese tejkaluese që ka hyrë nga prapa, në një kënd të vogël nga e majta duke dalë në anën e djathtë menjëherë mbi qendër¹.

Pika e hyrjes së këtij plumbi mund të thuhet se ishte gafa apo kraharoni afër damarëve të qafës. Ka mundësi të ketë pasur me shumë se një plumb.

Dëshmitari deklaroi se ata kishin mbledhur të gjitha kockat, vetën disa gishta nga dora dhe këmbët mungonin.

Përfundimet e autopsisë janë se individi është qëlluar nga të paktën një predhë që është përcaktuar. Kjo nuk përjashton të tjerat të mundshme.

Gjithashtu zona e fytyrës është dëmtuar nga një lloj plage që ka shpërbërë një pjesë të fytyrës. Gjithashtu ka dëmtuar një pjesë të nofullës; pra ka pasur dëmtime në fytyrë dhe në nofull. Megjithatë mjeku ligjor nuk ka mundur të përcaktojë çfarë lloj force ka shkaktuar këtë plagë. Është e nevojshme të thuhet se kockat e fytyrës janë të imëta dhe delicate pra një impact relativisht i vogël në atë zonë mund të shkaktojë thyerje të rënda. Këto plagë kishin tiparet e plagëve të shkaktuara gjatë kohës së vdekjes. Mund të jenë shkakuar nga një lëvizje apo rrezim.

Ulësia dhe trobat, këmisha dhe xhaketa, kishin shenja shumë të qarta të një hyrje që janë karakteristike të hyrjes së predhave. Ata nuk ishin në gjendje të shihnin dëmtime të ngjashme në dalje por duke pasur parasysh kohën e vritit nuk mund të përjashtohet mundësia se këmisha ishte pjesërisht e hapur.

Duke analizuar ulësen e makinës, duke vënë modelin e skeletit në ulëse, dëshmitari tregoi vrimën dhe stofë të djegur e cila shihet të jetë një hyrje. Dalja është gjithashtu e identifikuar. Dëshmitari ka ekzaminuar ulësen nga ana ballistike duke identifikuar një pikë dalje. Kjo është shumë e nevojshme sepse jep trajektorën si gati identike me atë në kocka. Në lidhje me frakturat e kafkës, dëshmitari nuk ishte në gjendje të përcaktonte forcën porn ë përgjithësi dhe meqenëse kockat e fytyrës janë kaq delicate, një impakt nga një predhë do të kishte shkaktuar më shumë dëm sesa është treguar.

¹ Shih dëshminë e Alan Robinson të datës 4 shkurt 2009, faqja 6 e procesverbalit të gjykimit në gjuhën angleze.

Predha ka qëlluar pjesën prapa qafes, ka thyer dy kocka të vogla dhe bringjen dhe ka dalë mes dy bringjeve. Shpejtësia e predhës është zvogëluar, energjia kinetike shpërndahet kur qëllon kockat.

Xhenshir Nishori

Xhenshir Nishori ka dëshmuar përpara Gjykatës. Ai tha se gjatë luftës ai ishte ushtar i UCK-së, në detyrë ditën kritike, duke bërë aktivitetet e pikës së kontrollit. Ushtarëve të UCK-së u ishte thënë të mbronin punëtorët të cilët po hapnin pozicione për ushtrinë në rrugët në lagjen ku jetonte familja Obrija.

Kur ai ka filluar detyrën e tij ishte plotësisht errësirë; ai ishte në detyrë me Hajir Gashi, i cili është larguar pas pak duke u zëvendësuar nga Gani Gashi. Në një moment, ata kanë dëgjuar zhurmën e një makine që afrohej drejt pikës së kontrollit dhe pastaj kanë parë makinën që afrohej, me dritat e flikura, pa ditur se kush mund të gjendej në makinë. Shumë shpejt ata vendosën të ndalnin makinën dhe të shihnin kush gjendej në të. Kështu ata kanë bërë turrë ndaj makinës që të ndalej dhe makina është ndalur përballë dëshmitarit. Nga pozicioni i tij, Z Nishori ka parë Agim Obrijën duke hapur dritaren. Gjatë këtyre çasteve, Gani Gashi ka shkuar në anën e dorës së djathtë të dëshmitarit.

Agim Obrija ka pyetur: “Çfarë po ndodh, vëlla?” Pastaj dëshmitari ka ecur pas 4-5 metra. Gani Gashi ka shkëmbyer një fjalë me Agimin dhe në atë moment të veçantë, Gani Gashi ka urdhëruar dëshmitarin të shkojë dhe të informojë Komandantin i cili ishte me punëtorët, për të pyetur nëse kjo makinë duhej të lihej të vazhonte rrugën apo jo. Dëshmitari nuk ka dëgjuar për çfarë po flisnin Ganiu dhe Agimi. Ganiu ishte afër makinës, afër dritares dhe ata kanë folur me njëri tjetrin. Ganiu mbante një armë, një armë automatike ndërsa qëndronte tëk dritarja. Pasi ai kishte ecur rreth 20 metra, dëshmitari ka dëgjuar zhurmën e gomave të makinës e cila sipas tij duhej të ishte makina që largohet shpejt nga vendi. Pasi jai ka dëgjuar një të shtënë nga një armë automatike dhe vetëm një plumb ishte shtënë. Pastaj makina erdhi lart afër vendit ndodhej dëshmitari. Ajo iu afrua kaq shumë atij sa rrotat i prekën këmbët. Megjithatë dëshmitari vazhdoi të ngjitej drej kodrës. Pasi që makina u ndal, ai dëgjoi derën e makinës që hapet. Agimi doli nga makina dhe pasi që u hap dera u ndezën dritat brenda makinës. Agimi bërtiti: “Ganiu na vrau”. Pas kësaj, ai dëgjoi edhe një të shtënë tjetër. Ajo ishte e shtënë më e butë, ishte një e shtënë revoleje. Pastaj dëshmitari mbërtiti tek vendi ku ishin punëtorët por Maliqi nuk ishte aty. Z Nishori zbriti kodrën dhe rreth 4-5 metra nga makina ai pa Komandantin Maliqi duke ardhur nga vendi ku ishin punëtorët, mbi kodër, ku ishte makina. Ai pa Maliqin që shkonte atje me nxitim duke u përpjekur me sukses që të fuste Agimin në makinë. Dëshmitari vërejt anëtarë të familjes që po dilnin nga makina. Ai pa nënën e Agimit të cilën e njeh shumë mirë dhe aty kishte edhe një tjerë. Edhe pse ishte shumë errësirë, dritat e vrendshme të makinës ishin të ndezura, dëshmitari vërejt edhe fëmijët në makinë. Pasi që Maliqi arriti të fuste Agimin në makinë, makina u ngjiti kodrës shpejt me dritat e ndezura. Ata morën personin e plagosur për ta dërguar në spital.

Kur e dëgjua e shtëna e parë, dëshmitari e kuptoi se nuk ishte askush tjetër që kishte shtënë përveç Gani Gashit.

Ai deklaroi se nuk është përjekur fare të ndalojë apo të pengojë atë për të mos shtënë.

Më vonë, pas këtij incidenti, dëshmitari u takua me të dy, Maliq Velikun dhe Gani Gashin dhe Gani Gashi i tha Z Nishori të thonte se makina nuk u ndal dhe për këtë arsye ata qëlluan mbi makinë. Në atë moment, Maliqi urdhëroi dëshmitarin: “Ju duhet të thoni se makina nuk u ndal dhe se ushtria vrau këtë njeri”.

Z Nishori nuk kishte dijeni nëse Gani Gashi mbante një armë tjetër përveç asaj automatike. Por nuk ka pa nëse Agimi posedonte armë sepse ishte errësirë.

Pas incidentit, Maliqi informoi dëshmitarin se Idrizi kishte vdekur. Ai u kthye nga fshati, u takua me të gjithë në lagjen Buzhala dhe tha se Idrizi tashmë kishte vdekur. Në atë çast Komandanti mori nga Ganiu armën e këtij të fundit. Pastaj Ganiu u dërgua diku në Shtab. Dy ose tre ditë më vonë, erdhën dy policë nga njësisia e UCK-së e quajtur “Dove”. Ata ishin policia ushtarake. Ata morën Z Nishori dhe e shoqëruan në Shtabin e përgjithshëm për të dhënë një deklaratë për mënyrën si kishte ndodhur incidenti.

Z Nishori u tha se e vetmja arsye për të cilën Gani Gashi kishte qëlluar mbi Agimin ishte se ky i fundit kishte ikur pa marrë urdhrin nga ushtarët.

Ai tha panelit se të dy familjet, Obrija dhe Gashi kishin tentuar të influencenin atë mbi atë që do të thonte.

Florim Obrija

Dëshmia e Florim Obrijës me datë 10 shkurt konfirmon dëshminë e dhënë nga vëllai i tij Agimi, duke dhënë të njëjtin zingjir ngjarjesh, ashtu siç ishin spjeguar nga Agim Obrija. Ai përmendi vetëm se në vendin ku qëndronin ushtarët nuk kishte pasur kurrë pikë kontrolli; nuk kishte pasur kurrë ushtarë në atë vend. Ajo ishte hera e parë që ata kanë parë ushtarë të UCK-së në atë vend. Ai deklaroi se ishte i ulur në makinë në anën e majtë, afër derës dhe se mund të shihte atë që po ndodhte.

Bekim Obrija

Dëshmitari dha para trupi gjykuar të njëjtin zhvillim ngjarjesh të njohur nga trupi gjykuar nga dëshmitë e dhëna nga vëllezërit e tjerë. Ai përmendi gjithashtu se duke pasur parasysh rrethanën dhe zhurmën, ai ka dëgjuar dy apo tre të shtëna dhe se kishte shumë tym në makinë.

Ismet Berisha

Dëshmitari është nga Komorani dhe ka jetuar atje më përpara. Ai kujtohet se ditën kritike, një zyrtar i UCK-së i ka urdhëruar të informojë njerëzit në lidhje me hapjen e istikameve. Të gjithë banorët e fshatit janë larguar por disa ishin kthyer kohë pas kohe për të marrë ushqim, për tu kujdesur për bagëtitë etj. Ai deklaroi se kur nuk ka ushqim njeriu trezikon edhe jetën për gjetur atë. Shumë njerëz u deklaruan vullnetarë por ishte detyrë e tij për të informuar të tjerët. Hapja e istikameve ishte e organizuar nga të gjitha strukturat nga UCK-ja dhe struktura politike dhe jo politike. Fshati i dëshmitarit ndahet në tre pjesë, Komoran 1,2 dhe 3 dhe ai ka vizituar vetëm lagjen e tij e përbërë nga 30 shtëpi. Ai ka folur me njërin prej djemve të familjes Obrija. Ata thanë se do të ndihmonin në hapjen e istikameve pasi që të mbaronin punën e tyre në fushë me sa kujtohet dëshmitari. Istikamet ishin të mbrojtura nga ushtarë të UCK-së; Gani Gashi dhe Xhemshir Nishori ishin përgjegjës për mbrojtjen atë natë. Malig Veliku ishte gjithashtu i pranishëm. Atë natë dëshmitari ka dëgjuar të shtëna. Ai nuk është i sigurtë nëse ka dëgjuar më shumë se një por më siguri ai ka dëgjuar një të shtënë.

Talat Gjinnolli

Dr Gjinnolli është mjek kirurg (neurolog) dhe punon në Prishtinë. Ai kujtohet se me 15 korrik 1998 ka ekzaminuar një fëmijë në klinikën Rezonanca. Pas skanerit me treze lazër ai ka vërejtur një objekt të huaj në kokën e pacientit. Pas ekzaminimit, pacienti është operuar. Kur doktori ka hapur kafkën ka vërejtur objektin e huaj të ndalur në kockë dhe që pra nuk kishte depërtuar në tru. Ai kishte dëmtuar kockën duke ushtruar presion sepse kishte shpejtësi të ulët dhe depërtimi ishte në formë tangjenciale dhe jo direkte. Plumbi kishte depërtuar kockën dhe kishte mbetur në kokë pa dëmtuar trurin. Ai kujtohet se plumbi ishte në anën e majtë të kafkës.

Fatkeqësisht, doktori nuk ishte në gjendje të shite pacientin pas ndërhyrjes por nga ajo që ai pa në kohën e operacionit mund të konkludohet se pacienti do të ishte në gjendje të funksiononte në mënyrë të duhur. Plumbi nuk kishte shpejtësi të lartë përpara se të qëllonte fëmijën sepse ka shumë gjasa që plumbi të ketë humbur shpejtësinë përpara se të godiste fëmijën.

Dëshmitari pranoi se ai kishte njohuri të kufizuara në lidhje me armët; megjithatë ai tha se plumbi i gjetur ishte i një kalibri më të madh, jo nga një pistoletë. Ata nuk kanë plumbin sepse duhej të largoheshin nga klinika.

Hazir Hoti

Dëshmitari tha trupit gjykues se atij i kishin thënë se Idriz Obrija ishte vrarë. Gani Gashi me vëllezërit e tij kishite folur me të disa vite më vonë. Ai kërkoi që dëshmitari dhe babai i tij të shkonin tek Agimi për të parandaluar atë që të mos raportonte rastin në polici.

Ismet Bogaj

Ismet Bogaj është doktor. Në vitin 1998 dëshmitari kishite një klinikë të tij në Kishnarekë. Dëshmitari kujtohet se në korrik 1998, Idriz Obrija ishte sjellë tek ai, në shtëpinë e xhaxhait të tij ku ai qëndronte në atë kohë. Kur është sjellë Idriz Obrija ishte fillimi i mbërrijjes. Doktori ka ekzaminuar atë; duke parë për shenjat e dhurura, pacienti kishite iridët shumë të gjerë, ata nuk reagonin ndaj dritës, ai nuk kishite trahje dhe nuk kishite shtypje gjaku. Doktori filloi reanimacionin por pa sukses. Me sa i kujtohet pacienti kishite një plagë rreth qafës/fytit. Dëshmitari nuk ka vërejtur ndonjë plagë tjetër në trupin e të ndjerit; edhe pse ai ka zbërthyer dy butonat e sipërm të këmbishës ndërsa i jepte ndihmën e parë. Megjithatë, ai ekzaminoi vetëm pjesën e përparme të qafës së tij. Ai nuk ekzaminoi nëse kishite plagë të tjera. Nga ekzaminimi i trupit të Idriz Obrisë, doktori ishte në gjendje të arrinte në përfundimin se vdekja ishte shkakuar nga një armë zjarri.

Dëshmitari ka parë edhe fëmijën, Shpëtim Obrija. Ai ka vërejtur se fëmija ishte duke vjellur dhe se kishite plagë në kafkë; ndoshta në anën e djathtë të kafkës. Doktori thjesht pastroi plagën, dhe fëmijës ndihmën e parë dhe pastaj drejtoi familjen për në spitalin e UCK-së në Likovc për trajtim të mëtejshëm.

Në atë moment kritik, doktori ekzaminoi bashkëshorten e Idriz Obrijës. Asaj i rridhte gjak nga goja por ka shumë gjasa që gjakderdhja të jetë shkakuar nga thyerja e xhanit të dritares. Ismet Bogaj tha se vdekja e Idriz Obrijës ishte shkakuar nga një armë zjarri.

Maliq Vilaku (dëshmitar i mbrojtjes)

Z Vilaku ishte komandant i një njësie në fshatin Komoran; përgjegjës për zonën 3 e quajtur Aktivi 3. Rreth qershorit 1998, fshati Komoran ishte evakuar për shkak të pranisë së afërt të forcave serbe. Në qershor dhe korrik 1998 kishite luftime gjithandej. Serbët ishin edhe në Komoran. Në atë kohë UCK-ja kishite rreth 40-60 ushtarë si dhe armë. Dy apo tre ditë përpara incidentit ata kishin filluar të hapnin istikame. Njerëzit që hapnin istikame ishin civilë; detyra e ushtarëve ishte të mbromin civilët.

Ditën kritike kishte plane për të hapur istikame. Njerëzit nga ajo lagje ishin thirrur për të hapur istikame nga ora 20:00 deri në orën 21:00. Komandanti i UÇK-së kishte emëruar dy ushtarë që do të mbronin civilët sepse zona ishte rrezikshme. Dëshmitari tha se nuk kishte dijeni aje do të ishin njerëz nga lagja. Rojeve u ishte thënë të ndalonin të gjitha lëvizjet dhe të raportonin ato tek komandanti dhe të linin njerëzit të kalonin nëse kjo do të ishte e nevojshme.

Pas pak kohe, u dëgjua një e shtënë dhe ai vrapoi drejt vendit ku kishte lënë rojet. Ishte errësirë dhe nuk mund të shihte asgjë. Kur arriti afër 20 metra, dera e makinës ishte e hapur, dritat brenda të ndezura kështu që ai pa njerëzit që ishin në makinë. Njëri nga personat që ishte duke dalur nga makina qëlloi një herë. Dëshmitari ka njohur ata persona; ishte Agim Obrija me vëllezërit e tij.

E shtëna e dytë u qëllua nga Agim Obrija me revole. Megjithatë, dëshmitari shtoi se ishte errësirë dhe se ai nuk mundi të shihte ndryshimin mes një pistolete dhe një revoleje. Ai ka parë armën në duart e Agimit sepse ai qëlloi me të. Ai është futur në mes të Agimit dhe Gashi dhe ka ndaluar të shtënat.

Kur Z Vilaku ka arritur në vendin e ngjarjes, rreth 15 metra nga makina, makina ishte e ndaluar përpjetë në kodër, me dritat e fikura dhe njerëzit në makinë ishin duke dalur nga makina nga dera e majtë. Agim Obrija dhe i pandehuri nuk ishin më larg se 15 metra nga unë. E shtëna e dytë u dëgjua pasi që dëshmitari kishte mbërritur aje, pra pasi që kishte parë Agimin dhe të pandehurit. Distanca mes Gani Gashit dhe makinës ishte 20 – 25 metra, prapa në anën e majtë. Dëshmitari u fut mes Ganiut dhe Agimit dhe u përpoq të merrte armën. Por ai nuk mori armën dhe vazhdoi të jepte ndihmë të plagosurve.

Në atë moment dëshmitari urdhëroi Ganiun të largohet dhe luti Agim Obrijen dhe vëllezërit e tij që të hyjnë në makinë, të largoheshin dhe të jepnin ndihmën e parë personave të plagosur. Për pasojë të kësaj plage, plaku kishte vdekur dhe femija afër tij ishte plagosur.

Dëshmitari shoqëroi personat e plagosur në spitalin e improvizuar në Kishnarekë dhe u kthye përsëri në vendin e ngjarjes, duke kërkuar Gani Gashin, i cili u gjet në shoqëri të Izahir Berishës. Gani Gashi ishte duke qarë dhe Izahiri mundohet ta qetësonte. Pastaj dëshmitari pyeti Gani Gashin: « si arrite deri këtu ? » Ai tha: Makina nuk u ndal dhe në përpiqje për ta ndaluar aksidentalisht tërhoqa këmbëzen e armës.’

Dëshmitari nuk u përpoq t’ia merrte armën Gashit gjatë incidentit por më vonë gjatë ditës ai ka çarmatosur personalisht Gani Gashin dhe e shoqëruar në makinë tek Komandanti Ferat Shala, në Shtab në Negrovç. Ferat Shala mori armët dhe Gani Gashin në zyrat e tyre.

Dëshmitari nuk e dinte se kishte civilë në Komoran atë ditë. Zakonisht, çdo herë që një person donte të kthehej në shtëpinë e tij, ai kontaktonte më parë UCK-në.

Dejrat e ushtarëve të Uck-së në pikën e kontrollit ishte ndalimi i çdo lëvizje në atë rrugë dhe njëri prej tyre ishte i ngarkuar të shkonte tek komandanti dhe të informonte atë për çdo lëvizje të mundshme. Udhëzimet ishin dhënë gojarisht. Personat në këtë pikë kontrolli kishin bërë shërbimin ushtarak profesional dhe dinin se çfarë duhej të bënin kur ndalej një makinë. Pra, procedura ishte që personi përgjegjës në pikën e kontrollit qëndron në këmbë dhe bën shenjën ndal, jo gojarisht. Ky person afrohet makinës dhe bën pyetje si psh kush janë ata dhe ku shkojnë. Pas verifikimit ata pyesin zingjirin e komandës nëse makina mund të vazhdojë rrugën apo jo. Shenja ndal dhe shenja paralajmëruese përsëriten 2 deri në 3 herë, hapi tjetër është të qëllohet me armë në ajër dhe hapi i fundit nëse makina nuk ndalet, është ajo që ka ndodhur në këtë rast, tha ai.

Megjithatë ai deklaroi, ata nuk duhet të qëllojnë kurrë mbi civilë të paarmatosur, si në këtë rast.

Dëshmitari deklaroi se familjet Gashi dhe Obrija nuk kishin pasur kurrë mosmarveshje dhe ai mendon se aksidenti ishte i paqëllimshëm.

Fejsal Luftin

Dëshmitari është një oficer i policisë së SHPK-së në Njësinë Ballistike të Forenzikës. Ai bëri ekzaminimin e ulëses së pasagjerit dhe mbështetëses së kokës dhe erdhi përpara trupit gjyqës për të dëshmuar mbi rezultatet e këtij ekzaminimi. Janë bërë edhe analiza rentgen mbi mbështetësen e kokës të cilat kanë zbuluar praninë e copëzave të vogla metali.

Për më tepër, eksperti kishte vërejtur dy vrina në mbështetësen e kokës. Megjithatë, objektet që kanë bërë këto vrina nuk kanë depërtuar më larg.

Në vendet E1 dhe E2 eksperti ka gjetur copa metali. Këto ishin copëza shumë të vogla. Dëshmitari i ka hequr, ka bërë fotografi të tyre dhe i ka futur në gese plastike për teste të tjera. Ishte me siguri metal, me gjasa plumb, duke marrë parasysh ngjyrën e këtyre fragmenteve si dhe lëmueshmërinë e tyre. Megjithatë, nuk ishte në gjendje të specifikonte nëse ato ishin pjesë përbërëse të plumbit sepse ato nuk kishin karakteristikat të tilla që t'i jepnin mundësinë atij për ti analizuar.

Eksperti ka vrejtur 3 vrina në këtë mbështetëse. Në vrimën e parë, e shënuar E1, ai ka gjetur një copëz metali apo fragment e cila ishte me siguri plumb. Por duhet të ekzaminohet më tej për tu konfirmuar. Vrima e dytë ishte një vrimë lehtësisht depërtuese por ekspertët nëse kjo ka depërtuar atë sepse përpara se ta priste atë ai ka futur një shufër metalike për të parë nëse kishte një vrimë dalëse. Kjo shufër metalike kishte një diametër prej 7 mm. Ajo nuk depërtoi

atë. Kur e preu, duke e ndarë në dy pjesë, nuk mund të thuhet nëse kjo ishte një vrimë depërtuese. Vrima e tretë 3 është një gërvishje. Ekzaminuesit mund të thonë se dëmtimet kanë ndodhur si rezultat I objekteve me shpejtësi të lartë si dhe objekte që kanë energji të konsiderueshme. Ato mund të shkaktohen nga një predhë por ai nuk ishte i sigurtë për këtë. Vrimat E2 dhe E3 nuk janë të lidhura me njëra tjetrën sepse ka një distancë mes tyre. Mundet që copat e metali të kenë prejardhjen nga një pushkë sporti.

Përfundimet më raportin e tij janë:

“1. Provat e paraqitura: Një (1) ulësja e përparme e pasagjerit, ana e djathtë, përbëhet nga tre pjesë, pjesa ulëse, pjesa mbështetëse e mbuluar me stofë, ngjyrë kaqe dhe pjesa e ulëses për mbështetësen e kokës prej gome apo sfungjier i presuar, ngjyrë e zezë e cila është objekt i ekzaminimit. Gjatë ekzaminimit fizik të kësaj pjesë, përkatesisht pjesës së ulëses për mbështetjen e kokës në anën e pasagjerit, është vërejtur si në vijim:

A. Një (1) vrimë në pjesën e sipërme në anën e majtë të pjesës së ulëses në fjalë për mbështetjen e kokës shënuar si E#1. Një (1) pjesë apo fragment metali ngjyrë gri e errët që ka gjasa të jetë (Pb) metal plumbi.

B. Një (1)hapsirë depërtuese në pjesën e poshtme në të majtë të mbështetëses së kokës së ulëses së shënuar me E#2 në të cilën janë gjetur katër (4) copa apo fragmente metali ngjyrë gri të errët që me gjasë është metal plumbi Pb. Por duhet të ekzaminohet me metoda kimike.

C. Një gërvishje apo prerje në mes të pjesës së poshtme të mbështetëses së kokës të ulëses shënuar me E#3 në të cilën nuk kemi gjetur ndonjë copë metalike apo fragment.

Këto dëmtime, vrima apo çarje në mbështetësen e kokës të ulëses së pasagjerit ka gjasa të jenë shkakuar nga objekte metali me një shpejtësi apo forcë të konsiderueshme apo të lartë.

Selman Obrija

Selman Obrija spjegoi se gjatë incidentit ai ishte plagosur në pjesën e pasme të shpatullës së djathtë. Ai spjegoi se kishte genë i ulur në ulësen prapa, i kthyer në anën e tij të majtë me qëllim që të shihte të pandehurin që shkonte nga pjesa e pasme e makinës. Ai është qëlluar nga një plumb që është konfirmuar gjatë operacionit të bërë në Itali në vitin 2000. Më tej dëshmitari deklaroi se plumbi nuk kishte penetruar, thjesht kishte hyrë në muskul. Ai nuk kishte plagënë pjesën e përparme të shpatullës. Plumbi ka gërvishtur, prerë por jo depërtuar. Pas operacionit ai ka parë copëzat e plumbave që ishin nxjerrë nga shpatulla e tij.

Dëshmitari kujtohet se gjatë të shtënave ai ka dëgjuar ndoshta 2-3 apo 4 të shtëna, ishte e vështirë të thuhej me saktësi.

Gani Gashi

Gani Gashi tha se kishte lindur në Komoran dhe se gjithmonë kishte jetuar aty.

Me datë 16 qershor 1998 ai u bë ushtar i UCK-së dhe shkoi në Shqipëri për të marrë armë. Kur u largua nga Komorani për në Shqipëri, në njësinë e tij ishin 7 ushtarë dhe kur u kthyen ata ishin 20. Maliq Vilaku ishte komandanti dhe shef i njësisë në atë vend. Ata filluan të bëheshin një njësi e pajisur dhe po zbatonin ide si psh trajnim, hapje istikamesh; urdhrat vinin nga Komandanti i Njësisë, Maliq Vilaku.

Me datën 12 korrik 1998, i pandehuri i është kërkuar të ruajë pikën e kontrollit së bashku me Xhemshir Nishorin. Pika e kontrollit të policisë në Komoran ishte e njohur mirë. Ata po ruanin rreth 30 njerëz të rinj që hapnin istikame me qëllim që të ndalonin avancimin e forcave serbe dhe për të mbrojtur popullatën civile. Ishte me siguri rreth orës 10:00 sepse nuk kishte asnjë mundësi që istikamet të hapeshin gjatë ditës. E gjithë zona rmbi Quke ishte nën kontrollin e UCK-së. Komoran 1 ishte bosh por plot me trupa paraushtarake. Në Qukë ishin mbledhur trupa ushtarake dhe kishin nën kontroll të gjitha vendet në vijim. Komoran 2 dhe Komoran 3 përkatësisht lagjet Obrija dhe Berisha ishin boshatisur përpara se UCK-ja të fillonte hapjen e istikameve.

Dy nga personat që ishin evakuuar nga këto fshatra ishin kthyer në fshat për të marrë sendet e tyre vetëm të shoqëruar nga UCK-ja. Ishte plotësisht e paligjshme të shkohej në ato vende pa lejën e Komandantit. Nëse jepej leja atëherë ushtarët pergegjës për ruajtjen e vendit përkatës do të informoheshin për emrin e familjes që lejohet të kthehet.

Natën e incidentit, vendi ishte errësirë, aty gjendet një prockë dhe ka pemë dhe vegjetacion. Komandanti i njësisë urdhëroi ata që të jenë të kujdesshëm. I pandehuri dhe Xhemshir Nishori u mbështetën në murin e një shtëpie dhe rreth 20-30 minuta më vonë ata dëgjuan zhurmën e një makine që vinte në drejtimin e tyre në një rrugë të paasfaltuar. Armët, pushkë gjysëm-automatike AK 47, ishin të gatshme në rast urgjence. Ata u kuptuan me pak fjalë.

Ushtarët kanë brithur menjëherë këtyre personave dhe iu kanë kërkuar që të ndalen. Zakonisht gjatë luftës ata nuk do të ecnin njëri pas tjetrit por do të qëndronin paralelisht. Xhemshir Nishori ishte përballë rreth 4 metra përpara dhe u është dashur pak kohë për të dalë në rrugë dhe ishin duke bërtitur që ata të ndaleshin. Makina nuk kishte drita ndezur dhe nuk kishte shenjë. Vozitsi nuk ishte duke vozitur shumë shpejt por ai ka ruajtur shpejtësinë dhe kaloi rreth 7 apo 8 metra më larg. I pandehuri gjendej 5 apo 6 metra pas Xhemshir Nishorit dhe ka urdhëruar atë të kontrollojë makinën dhe të mos i lejojë të largohen para se të vinte Komandanti i njësisë për të verifikuar gjendjen. Në atë moment, i pandehuri qëndronte 10 metra larg; ai nuk mundur të dëgjojë ndonjë bisedë që ata kanë pasur. Xhemshir Nishori ka

zbatuar urdhrin dhe ka vrapuar tek Komandanti. Në atë moment, ai ka dëgjuar makinën që merre shpejtësi dhe mendimi i parë ishte të qëllonte në ajër por fatkeqësisht rruganë atë vend është e keqe dhe ngjitet lart. Sikur të kishte qenë rruga e trafshët ai do të kishte mundur të qëllonte në ajër. Makina ngjitej lart, ai po qëllonte dhe plumbi mun të ketë qëlluar makinën. Kur u hapën duert e makinës, vetëm atëherë ai pa se ishte një familje por akoma nuk e dinte nëse kishte vranë dikë. Në atë moment ai largua nga rruga rreth 3 apo 4 metra për në fushë dhe kur ishte në fushë ai tha: "Pse nuk u ndalët në kohë?" I pandehuri nuk i shau ata. Ai tha vetëm: "Ju do të jeni të përgjegjshëm për këtë para Zotit. Zoti do të ju dënojë." Agimi doli nga makina dhe menjëherë qëlloi me armë një herë në drejtim të pandehurit por plumbi i tij nuk e qëlloi atë. Dy vëllezërit e tjerë të Agimit, Selmani dhe një tjetër vrapuan drejt të pandehurit. Ai mbante armën dhe tripi i armës ishte rreth mesit të tij. Dy vëllezërit e Agimit kapën tyrtën e armës së tij dhe u munduan t'ia merrnin atij. Përpara se komandant Vilaku të arrinte në vendin e ngjarjes, i pandehuri pa Agimin duke qëlluar atë për të dytën herë, por ai nuk u qëllua. Maliq Vilaku arriti të fuste Agimin në makinë dhe vëllezërit e tij u larguan dhe u futën në makinë. Më vonë, Maliq Vilaku u kthye dhe informoi të pandehurin: "Gani, nuk duhet mërzitesh shumë se Idrizi na ka lënë". Gashi ndihej keq kur mësoi se edhe djali ishte plagosur. Reagimi i të pandehurit ishte: "A është plagë e rëndë?". Komandanti tha se ishte vetëm një gërvishje në kokë por ai u ndie keq.

Gani Gashi tregoi se ai kishte mbajtur armën lart, jo drejt, kur kishte qëlluar. Ai kishte qëlluar vetëm një herë. Të shtënat në drejtim të tij ishin tre. Kur u qëllua, i pandehuri duhet të ketë qenë 10 metra larg. Ai dhe Xhemshir Nishori ishin katër metra larg njëri tjetrit. Kur u qëllua, Gashi ishte prapa makinës në anën e majtë.

Ai ka njohur Agimin vetëm kur janë ndezuar dritat e makinës. Ai ka mohuar se ka folur me Agimin përpara të shtënavë. Nuk ka qenë fare e vërtetë ajo që Xhemshir Nishori ka thënë trupit gjykues se i pandehuri ka shkuar tek dritarja e makinës dhe ka folur me Agimin.

Pas incidentit, komandantët e Gashit e kanë mbajtur atë në Negrovç gjatë një muaji dhe pastaj ka filluar ofensiva dhe ata kishin nevojë për ushtarë në të gjitha vendet, kështu që atij i është kërkuar të shkojë në front.

Gani Gashi tha trupit gjykues se i vinte keq për atë që ka ndodhur dhe se ishte një aksident.

Ai nuk kishte pasur kurrë më parë grindje me Agimin apo familjen e tij.

3. Gjejet faktike dhe vlerësimi i provave

a) Gjejet faktike

Bazuar në provat e paraqitura gjatë seancave të gjykimnit, detajet e vlerësimit të provave të të cilave gjenden më poshtë, trupit gjykues ka vertetur tej çdo dyshimi të arsyeshëm se me datë

12 korrik 1998, Gani Gashi ishte roje në pikën e kontrollit në rrugën që shkon nga fshati Komoran në Kishnarekë. Ai ishte atje së bashku me Xhemshir Nishorin, të dy ushtarë të UCK-së, të dy të caktuar atje atë mbremnje nga komandanti i tyre i drejtpërdrejtë Maliq Vilaku për të mbrojtur civilët nga serbët ndërsa civilët hapnin istikame. Të dy ishin të veshur me uniforma.

Në apo rreth orës 20:30 makina e familjes Obrtja, Fiat Croma, u afrua pikës së kontrollit. Në makinë gjendej familja Obrtja me tetë anëtarë; Agim Obrtja, shoferi dhe afër tij ishte ulur Idriz Obrtja me një fëmijë, Shpejtimi 6 vjeç ulur në prehrin e tij. Pas Agimit, në ulësen prapa ishte ulur Florimi afër derës së majtë. Pas Florimit ishin të ulur Bekimi, pastaj Selmani dhe në anën e derës së djathtë nëna Halime me fëmijën tjetër 6 vjeç, Shpresimin në prehrin e saj. Gani Gashi u bëri me shenjë që të ndalen dhe makina u ndal. Agim Obrtja, shoferi, uli xhamin dhe përshëndeti. Gani Gashi pa ata që ishin në makinë dhe dërgoi Xhemshir Nishorin të informojë Komandantin për kalimin e kësaj makine. Gani Gashi pati një bisedë me Agim Obrtjen. Gashi mbante një armë automatike AK 47 të drejtuar nga Agim Obrtja. Gashi pastaj lëvizti dhe po qëndronte prapa makinës në anën e majtë, disa metra larg makinës. Pastaj makina u nis për arsye që nuk janë vertetuar. Gani Gashi qëlloi me armën e tij dhe plumbi depërtoi xhamin e pasëm të makinës. Xhami u thye dhe plumbi gërvishi pjesën e pasme të shpatullës së Selmanit sepse ai po kthehej nga ana e majtë për të parë se çfarë po ndodhte. Ka shumë gjasa që fragmente nga xhami i dritares të kenë qëlluar nënën dhe ajo u plagos në buzë. Plumbi pastaj ka hyrë në pjesën e sipërme të ulëses së pasagjerit të Idriz Obrisë, ka dalë pak më poshtë në anën tjetër të ulëses dhe ka hyrë në kraharror (shpatull/gafë) të Idriz Obrisë, pastaj ka dalë nga pjesa e përparme e kraharrorit të tij pak më poshtë përpara se të godiste Shpejtimin në kokë në anën e majtë. Ai ishte i ulur në prehrin e Idrizit. Plumbi ka hyrë në kafkën e Shpejtitit dhe mbetur në kockë.

Nuk ka prova – që të jenë vertetuar përtej çdo dyshimi të arsyeshëm – se ka pasur më shumë se një plumb apo të shtënë. Dëshmitarët kanë dëshmuar se ka pasur më shumë se një të shtënë. Trupi Gjykues nuk mund të përijashtojë këtë, dhe mund të ketë pasur edhe të shtëna në ajër. Fragmentet e metalit në mbështetësen e kokës të makinës Fiat nuk është provë e plotë se janë shtënë më shumë se një plumb. Mund të jenë fragmente të një predhe tjetër apo të predhës që ka goditur Idriz Obrtjen, megjithatë kjo nuk mundtë vertetohet përtej dyshimit të arsyeshëm.

Dëshmitari ekspert, oficeri i policisë nga Njësia Ballistike e Forenzikës së SHPK-së, Fejsal Luftiu nuk ka mundur të përijashtojë as mundësinë se këto fragmente (me gjasë plumb) mund të kenë prejardhjen nga një pushkë sporti. Duhet të kujtojmë se kjo ulëse dhe makina kanë qenë të braktisuara për një kohë të gjatë në një fushë, pas incidentit.

Pasi që Gani Gashi qëlloi, makina u ndal përsëri. Të dy, Gani Gashi dhe Maliq Vilaku thanë trupit gjykues se Agim Obrtja doli atëherë nga makina dhe mbante një armë dhe qëlloi. Trupi Gjykues nuk mund të konsiderojë se ky fakt është vertetuar siç duhet sepse të dy Vilaku dhe

Gashi nuk mund të konsiderohen si plotësisht të besueshëm në dëshminë e tyre. Për më tepër fakti nëse Agim Obrija në këtë moment ka qëlluar me armë apo jo nuk ka rëndësi themelore për vlerësimin e krimeve për të cilat Gashi akuzohet.

Maliq Vilaku dhe pak çaste pas tij, Xhenshir Nishori arritën në vendin e ngjarjes. Vilaku hyri në makinë dhe u largua me Agim Obrijen dhe personat e plagosur për të marrë ndihmë mjekësore. Ata u takuan me dr Ismet Bogaj i cili deklaroi se Idriz Obrija kishte vdekur si pasojë e një palge të shkaktuar nga një armë zjarri. Dr Bogaj gjithashtu deklaroi se Halime kishte marrë një plagë në buzë nga e cila tridhte gjak, me gjasë e shkaktuar nga thyrja e xhamit të dritares. Ai ka vërejtur gjithashtu se femija kishte një plagë në kafkë. Dr Talat Gjimmolli ka ekzaminuar Shpejtimin disa ditë më vonë duke arritur në përfundimin se femija kishte marrë një plagë në kokë. Ai i është nënshtruar një operacioni me datë 17.07.98 dhe më vonë ka dalë nga Qendra Klinike në Prishtinë në gjendje të mirë shëndetësore (Prova 3). Me datë 12.08.00, Selman Obrija është operuar në një klinikë në Italy (Rajoni Veneto) për të hequr një objekt të huaj prej metali nga shpatulla e tij e djathtë (Prova 4).

Ditën e incidentit më vonë, Gani Gashi u takua me Vilakun dhe ai u çarmatos dhe u dërgua në Shtabin e UCK-së.

b) Detaje të tjera të vlerësimit të provave:

1. Vlerësimi dëshmitarëve.

Gjykata konsideron se faktet për të cilat Gani Gashi është dënuar janë vertetuar përtej çdo dyshimi të arsyeshëm. Për të arritur në këtë konkluzion, Gjykata ka konsideruar të gjitha provat dhe ka konsideruar si veçanërisht të pranueshme dëshminë e Xhenshir Nishorit, mendimet e ekspertit Alan Robinson, Talal Gjimmolli, Ismet Bogaj dhe pjesërisht dëshmitë e palëve të dëmtuara, në veçanti Agim Obrija. Dëshmia e Maliq Vilakut, i cili nuk është thirrur si dëshmitar deri në gjykimin kryesor, është interesante por jo shumë relevante si ajo e Nishorit sepse Vilaku ka arritur në vendin e ngjarjes më vonë.

Dëshmia e Agim Obrijës mbështetet dhe konfirmohet edhe nga gjithë anëtarët e familjes dhe, më e rëndësishmja, nga një dëshmitar i pavarur, Xhenshir Nishori. Xhenshir Nishori konfirmon dëshminë e Agim Obrijës, në pjesën më të rëndësishme, se makina e viktimave është ndalur kur është dhënë shenja dhe se në atë moment i pandehuri ka pasur një bisëdë të shkurtrë me Agim Obrijen. Në dëshminë e tij përpara Trupit Gjykses Agim Obrija në fillim nuk ka përmendur faktin se ata, pasi janë ndalur dhe biseduar me Gashin, kanë nisur makinën dhe se është shtënë pastaj, *pasi* që ata janë nisur. Trupi Gjykses konsideron se mospërmendja e këtij fakti thelbësor nga Agim Obrija është pak e habitshme. Megjithatë, Trupi Gjykses verteton se ky ishte fakti. Kjo mospërmendje nuk ndikon tepër në besueshmërinë e dëshmitarit Agim Obrija.

Dëshmia e Alan Robinson konsiderohet si dëshmi e rëndësishme dhe Trupi Gjykses konsideron atë të besueshme. Nga kjo dëshmi, Trupi Gjykses ka gjetur se Idriz Obrija vdiq për pasojë të një goditje nga një e shtënë me armë zjarri, një plagë depërtuese, “ejkaluese” e cila ka hyrë nga ana e pasme e ulëses, përmes trupit të Idriz Obrijës. Konkludimi i raportit të autopsisë (Prova 1) i Dr Colombage dhe Robinson është se I ndjeri me shumë gjasë kishte marrë të paktën një goditje nga një e shtënë me armë zjarri e drejtuar në pjesën e sipërme të krahavorit dhe të gjitha dëmtimet dhe frakturat e pjesëve të skeletit që janë gjetur në lidhje me plagët/frakturat (nr 2,3,4 dhe 5) e krahavorit janë koherente me plagët perimortem. Shkaku i mundshëm i vdekjes është konsideruar të kenë genë plagët e shkaktuara nga armë zjarri në krahavor.

Trajektorja e plumbit siç është spjeguar nga Robinson është në kundërshtim me deklaratën e të pandehurit. Ky i fundit ka deklaruar se ka pasur për qëllim të qëllojë në ajër. Trupi Gjykses konsideron se trajektorja e spjeguar përpara tij nga Alan Robinson është e vërteta, pra se I pandehuri ka pasur për qëllim të qëllojë në personat që gjendeshin në makinë. Trupi Gjykses se trajektorja e treguar nga Robinson në Gjykatë dhe e treguar në fotografifë e ulëses (prova 6) është në kundërshtim të thellë me spjegimin e të pandehurit se ky i fundit ka tentuar të qëllojë në ajër.

Robinson ka prezantuar trupit gjykses këmishën e veshur nga Idriz Obrija kur ky i fundit ishte i ulur në makinë. Në pjesën e pasme gjendej një vrimë e cila përputhet me plagët e brendshme. Vrima e daljes nuk është gjetur në këmishën e tij, por kjo ndoshta ka ndodhur për faktin se ishte mesi i verës dhe këmisha mund të ketë genë e hapur.

Alan Robinson ka dëshmuar se predha e cila ka vrarë Idriz Obrijen kishte shpëjtësi të lartë. Plumbi i gjetur në kokën e Shpëtitimit nuk ka dëmtuar trurin sepse plumbi nuk kishte shpejtësi të lartë, gjë që do të ishte në përputhje me tezën se e njëjta predhë ka goditur në fillim Idriz Obrijen dhe pastaj ka goditur kokën e Shpëtitimit. Ai ishte i ulur në prehrin e Idrizit.

Plumbi që ka goditur Selmanin ka gjasë të ketë genë i njëjti plumb që ka goditur Idrizin. Ky plumb që ka goditur Idrizin ka pasur shpejtësi të lartë. Megjënëse ai thjesht ka gërvishur shpatullën e Selmanit, ai nuk ka humbur shumë shpejtësi.

2. Vlerësimi i dokumenteve

Trupi Gjykses ka ekzaminuar dokumentet e paragjitura si prova gjatë gjykimit dhe i ka referencuar nën 2. Përmbledhje e provave të paragjitura a-k, që janë në total 11 Prova. Trupi Gjykses konsideron këto dokumente si prova të besueshme dhe ato mbështesin gjejet e trupit gjykses.

Vlerësim i dëshmisë të pandehurit

Trupi Gjykses nuk beson dëshminë e të pandehurit. Kjo dëshmi nuk përpunohet fare me dëshminë e kolegut të tij, Xhemshir Nishori, i cili dëshmoi para Trupit Gjykses. Nishori tha para Trupit Gjykses se Gashi shkoi afër makinës, ndaloi atje dhe bisedoi me Agim Obrinë i cili uli poshtë xhamin e makinës. Gashi tha se kjo nuk ishte aspak e vërtetë. Trupi Gjykses nuk ka arsye të besojë se Nishori nuk ka thënë të vërtetën. Gashi tha se ai kishte dashur të qëllonte në ajër, por aksidentalisht plumbi shkoi në drejtim të makinës; ai kishte zbuluar vetëm më vonë se në atë makinë ishin viktimat të cilat ai i njihje. Trupi Gjykses nuk konsideron këtë version si të vërtetë. Siç është përmendur më parë, Xhemshir Nishori konsiderohet si dëshmitar i besueshëm. Për këtë arsye Trupi Gjykses mendon se i pandehuri kishte shkëmbyer disa fjalë me vozitësin e makinës, domethënë ai e dinte se kush ishin personat në makinë. Megjithatë Trupi Gjykses është i mendimit se makina u nis përsëri me shpejtësi pasi kishte ndaluar. Megjithatë arsyeja nuk është provuar. Ndoshta familja Obrija u frikësua, ndoshta ata i dhanë gaz makinës për një arsye tjetër të cilën ne nuk e dimë.

Vlerësim në lidhje me pranueshmëritë e provave:

Avokati mbrojtës ka argumentuar se deklaratat e të pandehurit në polici janë të papranueshme për arsye se janë zhvilluar pa praninë e avokatit mbrojtës.

Trupi Gjykses i përgjigjet këtij argumenti me faktin se këto deklaratat nuk janë marrë fare parasysh. Vendimi është bazuar vetëm në provat e paraqitura Trupit Gjykses gjatë gjyqimit kryesor nga ana e prokurorisë dhe mbrojtjes ashtu siç janë të renditura në 1. Përmbledhja e provave të paraqitura - pjesë e këtij vendimi (Prova 1-11 (a-k), si dhe dëshmitarët).

4. Vlerësimi ligjor

A. Elementët objektivë

Në Nenin 142, Kodi Penal i SRFJ thuhet se

“Cilido që shkel rregullat e ligjit ndërkombëtar në fuqi në kohë lufte, konflikt të armatosur apo pushtim, urdhëron vrasjen e popullatës civile.....ose shkaktimin e vuajtjeve të mëdha apo cënimin e integritetit trupor apo shëndetit,apo cilido që kryen një nga veprat e lartpërmendura, dënohet”

Me qëllim që të vendosen kushtet e kësaj dispozite duhet të përcaktohen rregullat e ligjit ndërkombëtar dhe shkelja e tyre.

Zbatimi i Konventave të Gjenevës në lidhje me këtë rast nuk janë vënë në dyshim. Megjithatë Trupi Gjykses përmend se këto Konventa janë ratifikuar nga Republika Popullore Socialiste e Jugosllavisë më datë 21 prill 1950. Këto Konventa ishin në fuqi në Kosovë duke filluar nga data 22 mars 1989 dhe ishin në fuqi gjatë konfliktit të armatosur në Kosovë.

Zbatimi e Nenit 3 të Konventës së Gjenevës IV ka qenë subjekt vlerësimi në shumë vendime të mëparshme, kombërate dhe ndërkombëtare.

Mund të flasim për krime lufte dhe zbatimin e konventës së Gjenevës nëse përmbushen tre elemente sipas jurisprudencës së Tribunalit Ndërkombëtar Penal për ish-Jugosllavinë (TNPJ):

- a. Ekzistenca e konfliktit të armatosur
 - b. Lidhja midis konfliktit të armatosur dhe krimit të kryer
 - c. Statuti i viktimës si person i mbrojtur sipas konventave të Gjenevës
- a. *Ekzistenca e konfliktit të armatosur*

Këtu i referohet vendimeve të TNPJ në Vendimin në lidhje me Juridiksionin në rastin *Tadic* (e cila ishte çështje e Tribunalit për të vendosur juridiksionin e tij sipas Statuteve të tij, megjithatë vlerësimi do të ishte i njëjtë me zbatimin nën Konventat e Gjenevës). “Ekziston konflikti i armatosur kurdo kur kemi përdorim të forcës së armatosur midis Shteteve apo dhunë të armatosur të zgjatur midis organeve qeverisëse dhe grupeve të armatosura të organizuara apo midis grupeve të tilla brenda një Shteti” (*Tadic* para 70).

Në bazë të këtij teksti, me qëllim që të përcaktohet ekzistenca e një konfliktit të armatosur me karakter të brendshëm duhet të vlerësohen kriteret e mëposhtme:

- Intensiteti i konfliktit
- Organizimi i palëve

Kriteri përdoret për të nxjerrë në pah ndryshimin midis konfliktit të armatosur dhe banditizmit apo veprimtari të ngjaslme të cilat nuk janë subjekt të ligjit humanitar ndërkombëtar dhe për të vendosur nëse krimet e kryera në territorin i cili është nën kontrollin e një prej palëve të partishira në konflikt përfshihet nga ky përkufizim.

Duke zbatuar këto dy kritere TNPJ ka vendosur në *Limaj et al* (Dhoma, nëntor 2005) para 129 se që në korrik 2008 UÇK është pranuar nga përfaqësuesit ndërkombëtarë, dhe brenda territorit të

Kosovës, si element kyç i përfshirë në negociatat politike për të zgjidhur krizën në Kosovë dhe si rrjedhim është konfirmuar fakti se në atë kohë UÇK-ja, kishte arritur një nivel stabiliteti organizativ dhe efikasitet. Dhoma, e cila njohu këtë, deklaroi se në fund të majit 1998 UÇK-ja posedonte karakteristikat e një grupi të organizuar, në gjendje për t' u angazhuar në një konflikt të brendshëm të armatosur (para 134). Përsa i përket intensitetit aty thuhet (para 154) se nga fundi i majit 1998 kishte raportime mbi sulme të pikave të kontrollit të policisë në Komoran/Komorane, 21 km në perëndim të Prishtina/Prishtina. Më tej (para 168) thuhet se aktet e dhunës të cilat ndodhën në Kosovë nga fundi i majit 1998 deri të paktën 26 qershor 1998 nuk ishin përshkruar si të përkohshme, sporadike apo të shpërndara gjeografikisht. Konfliktet të armatosura të rregullta ndodhën praktikisht vazhdimisht në intervale kohore midis tre deri shtatë ditësh dhe gjeografikisht të shpërndara përgjatë një territor të gjerë. Dhoma arriti në përfundimin se para fundit të muajit maj 1998 në Kosovë ekzistonte një konflikt i armatosur midis forcave serbe dhe UÇK-së (para 171) dhe se ky konflikt i brendshëm vazhdoi shumë kohë pas 26 korrikut 1998 (para 173). Më tej, gjithashtu në *Haradinaj et al* (lënda Nr IT 04-84-T, 3 prill 2008) TNPJ përcaktoi ekzistencën e një konflikti të armatosur nga 22 prill 1998 dhe në vazhdim. Gjykata Supreme e Kosovës ka vendosur se midis 1 majit 1998 dhe 31 gushtit 1998 (*Selim Krasnig et al*) në Kosovë ekzistonte konflikti i armatosur midis RFI-së dhe UÇK-së.

Më tej, në këtë rast, dëshmitarët dhe palët e dëmtuara thana para trupit Gjykuës se ata kishin marrë urdhër që të braktisnin shtëpitë e tyre në Komoran për shkak të agresionit të forcave serbe. Ismet Berisha, Xemshir Nishori si dhe i pandehuri kanë thënë se UÇK-ja kishte organizuar në atë zonë hapjen e istikameve për të mbrojtur civilët që jëtonin në atë zonë.

Në këtë mënyrë, Trupi Gjykuës arrin për përfundimin se në periudhën e përmendur në aktakuzën e kësaj lënde ekzistonte konflikti i armatosur.

b. Lidhja midis konfliktit të armatosur dhe krimit të kryer

Në vendimin e Kunarac², TNPJ vendosi se lidhja midis konfliktit të armatosur dhe krimit të kryer mund të përcaktohet nëpërmjet kriterëve të mëposhtme: Krimi duhet të ketë lidhje të ngushtë me konfliktin e armatosur, konflikti të armatosur duhet t' i jetë dhënë mundësia për të vepruar, dhe kryerësi kishte vepruar në cilësinë e ushtarit.

Gjatë gjykimit kryesor është vërtetuar qartësisht se i pandehuri ishte ushtar i UÇK-së. Këtë ai e pranoi vetë gjatë dëshmisë së tij. Komandanti i Njesisë së UÇK-së, Maliq Vilaku, dëshmoi para Trupit Gjykuës se dy ushtarët, Gani Gashi dhe Xhemshir Nishori, atë natë po

² PROSECUTOR v. DRAGOLJUB KUNARAC RADOMIR KOVAC AND ZORAN VUKOVIC, IT-96-23-T& IT-96-23/1-T, trial judgment, page 203, para 568 and 569

pëmbushnin detyra zyrtare në pikën e kontrollit të UÇK-së. Kompetenca e tyre për të ndaluar trafikun dhe për të kontrolluar makinat bazohet në urdhrat e dhëna nga UÇK-ja. Ekzistenca e konfliktit të armatosura dhe afërsia e forcave serbe në vendin e ngjarjes i dhanë të pandehurit mundësinë për të vepruar.

Në këtë mënyrë, është vërtetuar se Gani Gashi ishte ushtar i UÇK-së, zbatonte detyra zyrtare në emër të UÇK-së. Lufta, e cila ishte në zhvillim e sipër, midis UÇK-së dhe forcave serbe i dhanë mundësinë të pandehurit (detyra e tij në pikën e kontrollit) dhe mjartet (armën) për të kryer krimin.

Shkaku, i cili i dha mundësinë të pandehurit të ndalonte makinën e familjes Obrija, ishte ekzistenca e konfliktit. Konflikti luajti një rol të rëndësishëm në mundësinë e të pandehurit për të kryer krimin, në vendimin e tij për të kryer krimin si dhe mënyrën se si e kreu.

Fakti se ushtari veproi në emër të tij nuk përfshin faktin se akti nuk mund të konsiderohet si krimin luftë.

Si rjedhojë, Trupi Gjykses ka arritur në përfundimin se lidhja e nevojshme ekziston.

c. Statuti i viktimës si person i mbrojtur në bazë të Kommentave të Gjenerës

Anëtarët e familjes Obrija ishin civilë. Ata nuk morrën asnjëherë pjesë në veprimet ushtarake. Ata kishin veshur troba civile dhe nuk kishin armë. Fakti se disa persona kishin pranuar të hapnin istikarne nuk ndikon në statusin e tyre në kohën e kryerjes së veprës penale. Sipas jurisprudencës së TNPI-së dhe Gjykatës Supreme të Kosovës (*Latif Gashi et al* 21.07.2005) nuk është e domosdoshme që ata të kenë të njëjtën kombësi si armuke që të përfitojnë statusin e

Pra, Trupi Gjykses ka arritur në përfundimin që viktimat të kenë statusin e nevojshëm të personave të mbrojtur.

*

Megjënëse janë pëmbushur tre elementët e domosdoshëm për përcaktimin e një krimi si krimin luftë dhe shkeljen e ligjit ndërkombëtar, atëherë janë përcaktuar elementët objektivë të veprës penale.

B. Elementët subjektive

a) Përgjegjësia penale

Në pajtim me Neni 11 paragrafi 1 KP RSFJ, i pandehuri është penalisht i përgjishëm nëse ai ishte përgjegjës (neni 12) dhe ka kryer veprën penale me paramendim apo neglizhencë. Më tej, në pajtim me Nenin 13 KP RSFJ, kemi të bëjmë me paramendim në rastet kur "vepra penale është e paramenduar nëse kryësi është i ndërgjegjshëm për veprimin e tij dhe dëshiron kryerjen e tij; apo kur ai është i ndërgjegjshëm se si rezultat i veprimeve apo mosveprimeve të tij mund të ketë pasojë të ndaluara, dhe miraton kryerjen.. ”

Përkufizimi i “paramendimit” i korrespondon termit juridik “dashje”, shih më poshtë.

Neni 12 nuk zbatohet pasi nuk ka prova se i pandehuri nuk ishte në gjendje të kuptonte rëndësinë e akteve të tij dhe se zotësia e tij gjithashtu nuk ishte zvogëluar dukshëm.

b) Mens rea

Nën Konventën e Gjenevës IV të 1949 neni 146 dhe 147 Konventa detyron palët Kontraktuese të ndërmarrin dhe dekretojnë legjislacionin e nevojshëm për të siguruar sanksione penale efektive kundër, psh vrasje me dashje and shkaktimin, me dashje, i lëndimeve të rënda të trupit apo shëndetit. Neni 142 KP RFSJ dhe Neni 11 KP RFSJ, në lidhje me Nenin 13 KP RSFJ parashtrajnë kushtet e paramendimit. Kjo ka të njëjtën kuptim si qëllimi kriminal (mens rea) dhe veprimin me dashje si një kusht. Nuk ka tregues se kushtet e Neni 142 është një formë e zbutur e qëllimit. Ky kusht do të ishte në kundërshtim me Konventën dhe nuk gjen mbështetje në asnjë sistem ligjor. Edhe një formë më e lehtë e qëllimit (dolus eventualis) (pakuqidesia) duhet të përfshihet në kushtet e mens rea të Konventave (ref. International Criminal Laë , Antonio Cassese, Oxford University Press 2003 p. 58).

Në këtë mënyrë, duhet të vërtetohet se i pandehuri veproi me qëllimin për të vrarë. Ky qëllim është shumë i qartë nga fakti se ai qëlloi makinën pasi kjo e fundit kishte ndaluar dhe gjithashtu nga mënyra se si qëlloi. Ai nuk qëlloi në ajër, siç kërkohet nga udhëzimet e Komandantit por direkt në makinë. Këtë e tregon edhe trajektoria e plumbit. Kjo mbështetet nga forma e trajektorës, goditja dhe depërtimi i ulëses lart dhe dalja poshtë në anën e majtë, dhe e njëjta ndodhi edhe për trajektoren depërtuese përmes trupit të Idriz Obrisë. Trajektoria është në pajtueshmëri me qëllimin për të vrarë, duke marrë parasysh se i pandehuri ishte në këmbë dhe se viktimat ishin të ulura në makinë edhe nëse makina lëvizti përpijetë. Nëse ai ka qëlluar në ajër kjo është në mospajtueshmëri të plotë me mënyrën se si plumbi është shtënë. I pandehuri duhet të ketë qenë të paktën në dijeni të pasojave të mundshme të sjelljes së tij, duke qenë në dijeni se po rrezikonte shkaktimin e pasojave të tilla.

Ai duhet të ketë parashikuar apo pramuar rrezikun se sulmi kishte mundësi të shkaktohte humbjen e jetës dhe plagosjen e personave.

Megënjese i pandehuri foli me Agim Obrija ai e dinte se kush ishin viktimat dhe se ata ishin civilë; ai qëllloi me qëllimin e qartë për t'i vrarë ata, për motivin, të cilit Trupi Gjykses akoma nuk e ka përcaktuar.

c) Zbatimi i nenit 142 KP RFSJ

Neni 3 paragrafi (1) (a) i Konventës së Gjenevës thotë se

“...veprat në vijim janë dhe mbesin të ndaluara në çdo kohë
a) Dhuna kundër jetës dhe personave, në veçanti vrasjet e çdo lloji,.....”

Gjithashtu neni 142 i KP RFSJ thotë se kushdo që kryen vrasje apo dhunim të integritetit trupor apo shëndetësor dënohet në pajtim me nenin e përmendur.

Duke u bazuar në gjetjet faktike të trupit Gjykses, Gani Gasli ka vrarë me dashje Idriz Obrijen, ai ka kryer vrasje në tentativë me dashje kundër të miturit Shpejtim Obrija dhe ka shkaktuar dhunimin e integritetit trupor dhe shëndetësor të Halime dhe Selman Obrijës. Me këto veprime ai ka përmbyshur elementet subjektivë të nenit 142 të KP RFSJ.

**

Kështu, kjo Gjykatë vlerëson se elementet objektive dhe subjektivë nga neni 142 KP RFSJ janë vertetuar përtej çdo dyshimi të arsyeshëm.

C. Vlerësimi dhe përlogaritja e dënimit.

a) Ligji i Zbatueshëm.

Në pajtim me nenin 4 (2) të KP RFSJ zbatohet ligji më i favorshëm. Kështu, Trupi Gjykses duhet të përcaktojë cili është ligji më i favorshëm për të pandehurin: ai në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale apo ai në fuqi në momentin e gjyqimit.

Krimi është kryer në vitin 1998, kur në fuqi ishte Kodi Penal i Republikës Federale Socialiste të Jugosllavisë (KP RFSJ) prej 1976. Gjatë kësaj periudhe kohore që nga kryerja e krimin, kanë ndryshuar disa dispozita penale. Në vitin 2004 ka hyrë në fuqi Kodi i ri Penal i Kosovës. Krimet e luftës parashihen gjithashtu nga Kodi i ri, në nenin 121, dënimi maksimal i paraparë është 40 vjet burg.

Në pajtim me Kodin e vjetër, në fuqi në kohën e ngjarjeve, dënimi maksimal i paraparë për krime lufte ishte dënimi me vdekje. Megjithatë, Trupi Gjykses duhet të konsiderojë rregulloret e UNMIK-ut 1999/24 dhe 2000/59. E para shfuqizon dënimin me vdekje. E dyta

vendos një dënim maksimal prej 40 vjet burgim për krimet për të cilët parashihet dënimi me vdekje.

Rregullorja e UNMIK-ut 2000/59 parashihet se kjo rregullore zbatohet vetëm për krimet e kryera pas datës 27 tetor 2000. Kështu, për krimin e kryer në korrik të vitit 1998, aplikohet kodi i vjetër i Jugosllavisë (KP RFSJ). Megjithatë, Trupi Gjykuës duhet të marrë parasysh rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 e cila shfuqizon dënimin me vdekje. Kështu, ligji i zbatueshëm për krimin e kryer në korrik të vitit 1998 është kodi i vjetër i lidhur me rregulloren e UNMIK-ut 1999/24. Në bazë të kësaj, neni 38 paragrafi 2 i kodit të vjetër bëhen të zbatueshëm, pra kryesi mund të ngarkohet me një maksimum prej 20 vjetësh meqënëse dënimi me vdekje është shfuqizuar dhe dënimi alternativ, zëvendësues është 20 vjet në vend të mos zbatimit të dënitit prej 40 vjetësh të paraparë nga Rregullorja. 00/59.

b) Përlllogaritja e dënitit.

Duke marrë parasysh nenin 38 të KP RFSJ (dispozita i referohet gabimisht KPPK-së) Trupi Gjykuës ka shqiptuar dënimin prej 17 vjetësh siç është përmendur më lart.

Trupi Gjykuës ka marrë parasysh të gjitha rrethanat në shqiptimin e dënitit. I pandehuri kishte në posedim një armë automatike në gjendje të shkaktonte plagë të mëdha apo humbje të jetës së personave. I pandehuri ka shtënë duke genë në dijeni se shënjestra e tij ishte një numër i madh personash dhe se ata ishin civilë. Ai ka keqpërdorur pozitën e tij si ushtar i UCK-së me qëllim që të kryejë krimin. Ai ka keqpërdoruar besimin që civilët kanë pasur në personat e veshur me uniforma të UCK-së dhe në këtë mënyrë do të kishte genë e pamundur për civilët që të mbroheshin. Gjithashtu, i pandehuri nuk ka marrë parasysh faktin se në makinën e viktimave gjendeshin dy të mitur, dy fëmijë gjashtë vjeçarë, si dhe dy persona të moshuar.

I pandehuri nuk i është nënshtruar asnjë udhëzimi standard të dhënë nga komandanti i tij i cili ka dëshmuar përpara Trupit Gjykuës duke thënë se ai nuk do të kishte urdhëruar kurrë dhe askënd të qëllojë në armë civile si në këtë rast.

Të gjitha këto rrethana janë konsideruar nga anëtarët e Trupit Gjykuës si rrethana rënduese duke shqiptuar kështu dënimin prej 17 vitesh burgim që është afër dënitit maksimal të paraparë me ligj.

Fakti se makina është nisur pasi ajo është ndalur nuk jep arsye për të zbutur dënimin si rrethanë zbutëse sepse fakti mbi të cilin kjo gjë mbështetet nuk është vertetuar.

5. Kërkesë për dëmshpërblim.

Palët e dëmtuara janë informuar mbi të drejtat e tyre për të parashtruar një kërkesë për dëmshpërblim në pajtim me nenin 107 të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës, megjithatë nuk janë parashtruar kërkesa të tilla deri në fund të gjykimit në pajtim me nenin 109 paragrafi 2.

6. Shpenzimet

I pandehuri Gani Gashi do të paguhet të gjitha shpenzimet e procedurës penale. Në pajtim me nenin 100 paragrafi 2 i Kodit të Procedurës Penale një vendim i ndarë do të merret në lidhje me këtë.

3 Mars 2009

Kryetari i Tryptit Gjykses	Anëtarë i Tryptit Gjykses	Anëtarë i Tryptit Gjykses
Tron GUNDERSEN	Andrea CRUCIANI	Zahide GJONAJ

Procesmbajtëse

Elisabeth BATMAN

Mjete Ligjore

Në pajtim me nenin 400 (1) të KPPPK-së, ankesa duhet të paralajmërohet brenda një afati prej 8 ditësh nga shpallja e këtij aktgjykimi dhe në pajtim me nenin 398 (1) të KPPPK-së, ankesa mund të parashtrohet kundër aktgjykimit të kësaj Gjykate brenda 15 ditësh nga dita e dorëzimit të kopjes së aktgjykimit.

